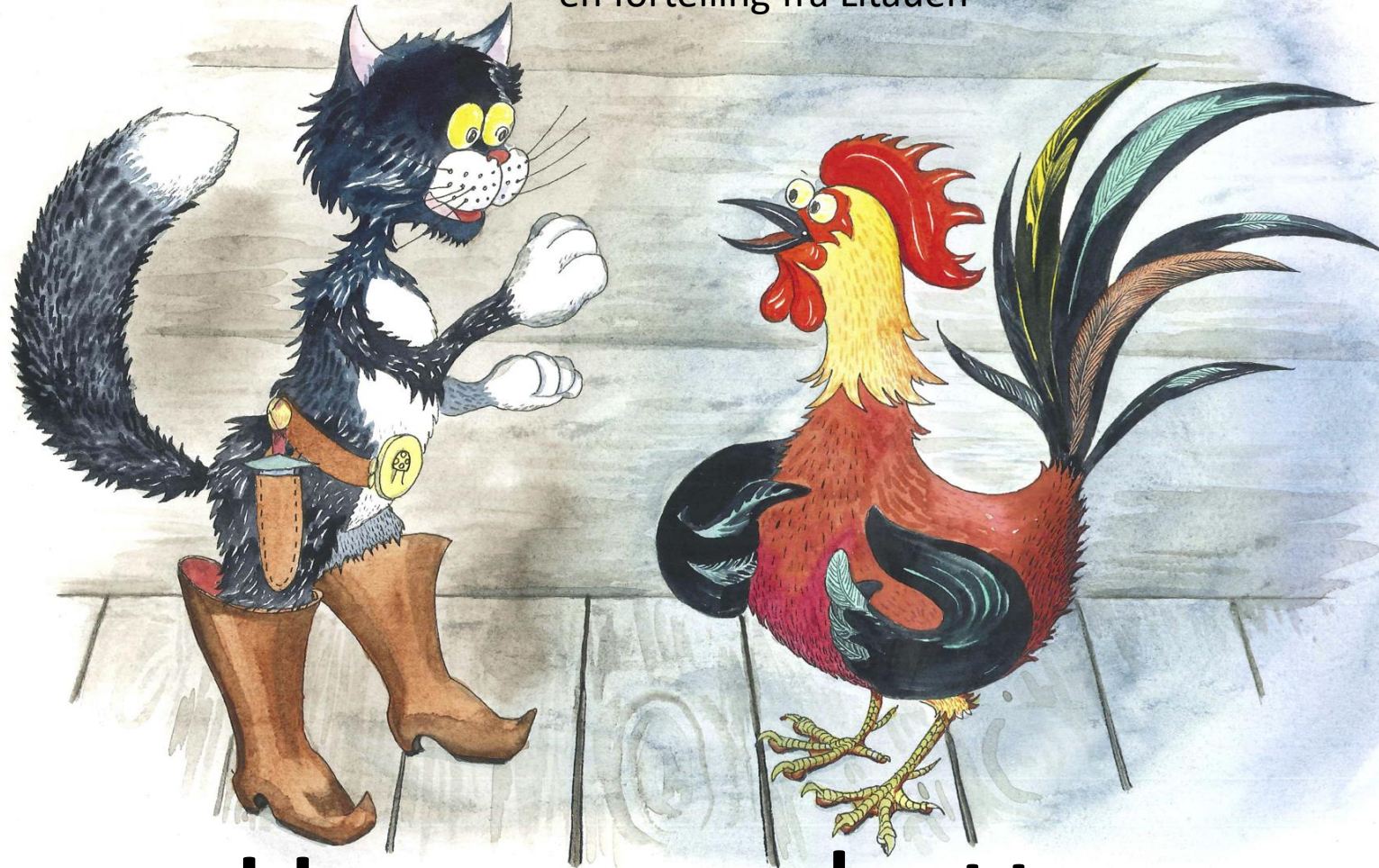

Horoz ve Kedi

Tyrkisk/norsk- bokmål

– en fortelling fra Litauen

Hanen og katten

– en fortelling fra Litauen

Bir zamanlar Litvanyada büyük derin bir orman varmış.

Küçük bir ahşap evde bir kedi ve bir horoz yaşarmış. İkisinde çok iyi bir dost ve birbirlerine iyi bakıyorlarmış

Det var en gang en katt og en hane som bodde sammen i et lite trehus i en stor skog i Litauen. De var bestevenner og passet godt på hverandre.

Bir gün kedi avlamaya çıkmış. Horoz demiş ki: " Kapiyı kimseye açma, en azından tilkiye değil" Horoz açmıyacağına söz vermiş.

En dag skulle katten ut på jakt og sa til hanen: «Ikke åpne døra for noen, i hvert fall ikke for reven!» Hanen lovte å gjøre som katten sa.

Kedi gitmiş ve;

"Zzzzzzzzzzz" (uyumuş)

horoz da yatağa gitmiş;

"Zzzz" (uyumuş).

Katten dro av gårde. Hanen

gikk og la seg og sovnet og

«ZZZZZZZZZZ».

«Bank, bank!»
Horoz sıçrayarak
uyanmış

«Bank, bank!»
Hanen skvatt!

Kapiya gitti ve "Kim o?" diye sordu.
"Benim, tilki! Lütfen, kapıyı açar mısın ?! "
Ancak horoz, kedinin ne söylediğini
hatırladı ve açmadı. "Lütfen, donuyorum,"
diye bağırdı tilki titreyerek. "Zavallı tilki,"
diye düşündü ve horoz kapıyı açtı.

Han gikk til døra og spurte: «Hvem er det?» «Det
er meg, reven! Vær så snill, åpne opp døra!»
Men hanen husket hva katten hadde sagt og åpnet
ikke opp. «Vær så snill, jeg fryser, » gråt reven
mens hun sto og skalv. «Stakkars reven» tenkte
hanen og åpnet døra.

Tilki horozun üzerine
atladı, onu pençelere aldı
ve evine kaçtı.

Da hoppet reven på hanen, tok
ham i potene sine og løp av gårde
mot huset sitt.

"Yardım et, yardım et! Kedicik! Yardım! ' diye bağırdı horoz.

«Hjelp, hjelp! Pusekatt! Hjelp!» skrek hanen.

Kedi çok uzakta değildi ve horozun bağırdığını duydu. Sonra kedi elinden geleni yaptı.

Katten var ikke så langt unna og hørte at hanen ropte. Da løp katten alt hun kunne bort til hanen.

Tilkiyi buldu, ve
tilkinin pençelerinden
zavalhı horozu
kurtardı.
Tilki olabildiğince hızlı
koştı ve ormanın
derinliklerinde
kayboldu.

Katten fant reven og grep
fatt i den stakkars hanen
og fikk ham løs fra revens
pote.

"Neden beni dinlemedin?!" diye sordu kedi öfkeyle. Horoz özür diledi ve yemin etti ve söz verdi bir daha tilkiye kapısını asla açmayacağına.

Reven løp vekk så fort hun kunne og forsvant dypt inni skogen. «Hvorfor hørte du ikke på meg?!» spurte katten sint. Hanen sa unnskyld og lovte: "Kors på halsen, jeg skal aldri mer åpne døra for reven".

Başka bir gün kedi
tekrar avlamaya
çıkmıştı. Yine horoz
kimseye kapısını
açmamasını istedi ve
horoz söz verdi.

En annen dag skulle katten
ut på jakt igjen. Igjen ba hun
hanen om ikke å åpne døra
for noen. Hanen lovte nok
en gang å gjøre som katten
sa.

"Bank, bank!" "Kapiyı kim alıyor?"
diye sordu horoz. Tekrar ieri girmek
isteyen tilkiydi. Yine tilki ađlamaya
bařladı ve yine horoz kapiyı atı. Bir
kez daha tilki horozu yakalayıp katı ve
yine horoz "Yardım et, yardım et!"
Diye bađırdı.

«Bank, bank!» «Hvem er det som banker på
døra?» spurte hanen. Igjen var det reven som
ville inn. Igjen begynte reven  gråte, og igjen
Åpnet hanen døra.

"Yardım et, yardım et!

Kedicik! Yardım!' diye bağırdı

horoz.

Igjen fanget reven hanen og løp av sted,

og igjen ropte hanen: «Hjelp, hjelp!»

«Hjelp, hjelp! Pusekatt! Hjelp!» Men

denne gangen var katten langt unna og

hørte ikke hanen rope.

Ama bu sefer kedi çok uzaktaydı ve horozun bağırmasını duymadı. Böylece tilki horozu aldı ve evine çocuklarına koştu ve horozu bir kabine kilitledi.

Dermed tok reven hanen med seg og løp hjem til ungene sine og låste hanen inn i en bod.

Akşam kedi eve geldiğinde
kapının açık olduğunu
gördü.

Om kvelden da katten kom
hjem, så hun at døra sto
oppe.

Ev dağınıktı ve horozun tüyleri her tarafa saçılmıştı. "Tilki!" dedi kedi öfkeyle ve dişlerini ısırıldı.

Huset var rotete og hanens fjær lå strødd over alt. «Reven!» sa katten sint og bet tennene sammen. Katten viste fram klørne sine. Hun tok frem et balltre, tok på seg gummistøvler...

Kedi pençelerini gösterdi.
Sopasını çıkardı, lastik
çizmelerini giydi ve
ormanda hızla yürümeye
başladı.

... og begynte å gå med raske
skritt gjennom skogen.

Tilkinin inine gelene
kadar yürüdü ve
yürüdü.

Hun gikk og gikk, helt til
hun kom frem til revens
hi.

Horoz korktu odanın içinde,
kabindeki ızgaraların arkasında,
kaynar kazanın etrafında dans eden
tilkileri gördüğünde. "Hane Çorbası!
Yaşasın, yaşasın!" diye bağırdılar ve
tilkinin onlar için etli çorba yapmasını
bile bekleyemezlerdi.

Inne i hiet, bak gitteret på boden, satt hanen
redd og så på revungene som danset
rundt gryta med kokende vann.

«Hanesuppe! Hurra, hurra!» ropte de og
ventet utålmodig på at reven skulle
lage suppe med hanekjøtt til dem.

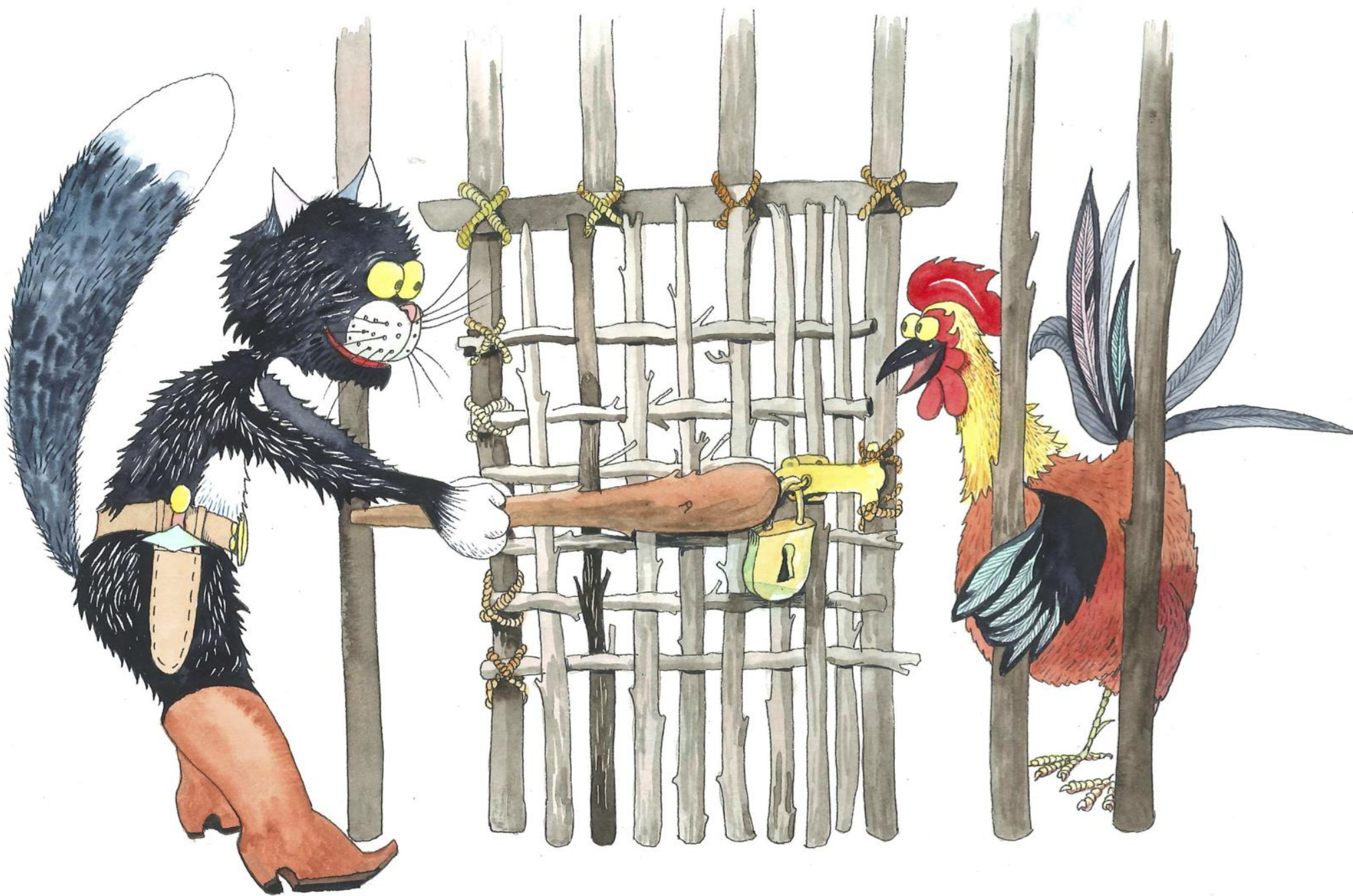
Aniden biri sopayla
kapiyi kirdi! Kuyuya
giren kedydi, tilkiyi ve
çocuklarını kovaladi.

Plutselig brøt noen opp
døra med et balltre! Det
var katten som braste inn i
hiet...

Korktular, her biri bir kenara
koştular ve ormanın
derinliklerinde kayboldular.

...og jaget både reven og ungene
hennes. Forskrekket løp de til hver sin
kant og forsvant dypt inn i skogen.

Sonra kedi sopasini
tekrar aldı ve kapıyı
kırdı ve horoz
serbest bırakıldı.
Sonra eve gittiler.

Da tok katten fram
balltreet igjen og knuste
døra til boden og slapp
hanen fri.

O günden beri kimse tilkiyi ve çocuklarını görmedi. Tilki bir daha asla horozun ve kedinin evinin yanına gelmeye cesaret edemedi.

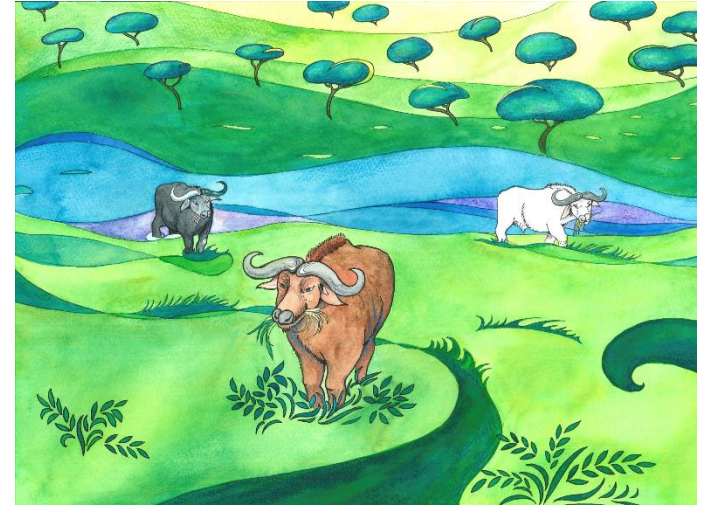
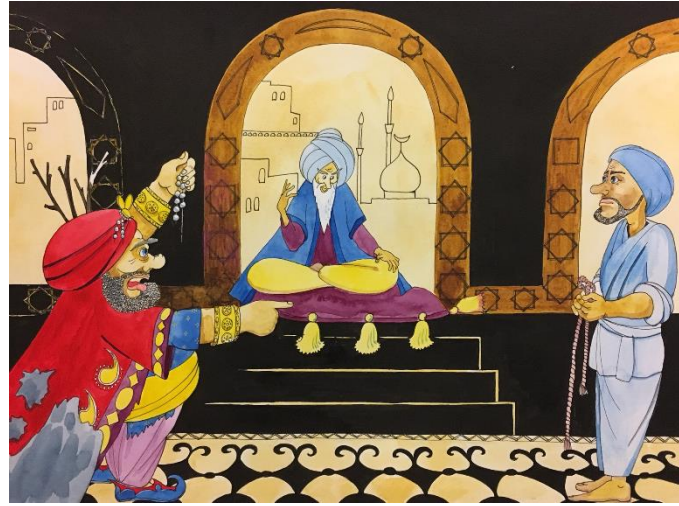
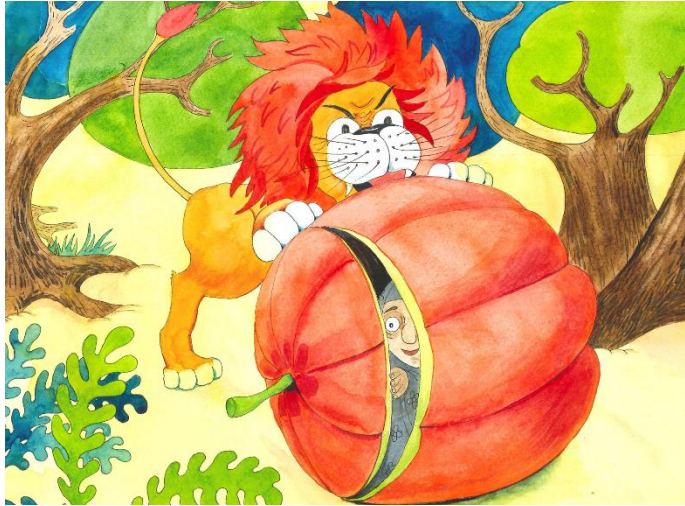
Så dro de hjem sammen.

Bu masal da burda son
bulur.

Snipp snapp snute, så er eventyret
ute.

Finn flere fortellinger på

nafo.oslomet.no

Fortellingen er laget med illustrasjoner fra Svetlana Voronkova